

Jézus, a Felkent: példánk a természetfeletti szolgálatra

Írta: Tim Enloe

Soha nem fogom elfelejteni azt a kellemes augusztusi estét, amikor Jézus megkeresztelt engem Szentlélekkel. Bár nem voltam teljesen tudatában, miért akarom ezt a megerősödést, nagyon vágytam megtapasztalni. Ahogyan beszédemet az Ő irányításának elkezdtem alárendelni, új korszak köszöntött be fiatal szellemi életembe. Az ezután következő néhány nap bemutatta számomra mindazokat a lehetőségeket, amelyek rendelkezésemre álltak – és egyben az így elvárható felelősséget is – ahogyan valakit az Úrhoz vezettem és tanúja lehettem gyógyulásának, miközben imádkoztam érte.

A Szentlélek-keresztséggel megnyílt a kapu a természetfeletti szolgálat felé.

A természetfeletti szolgálat üzemanyaga az Isten országa újszövetségi növekedésének. El sem tudom képzelni, hogy lehet olyan szolgáló, aki nem vágyja megtapasztalni és betölteni isteni elhívásának természetfeletti dolgait. Lehet, hogy még a legmerevebb, keménygalléros lelkész is nagyon örülne, ha meglátogatná a Szentlélek és megerősítené – még akkor is, ha ez teológiai kereteket tágítana ki számára. Hogyan lehet úgy olvasni az evangéliumokat és az Apostolok cselekedeteit anélkül, hogy el ne kapna a mohó vágy, hogy nekünk is ilyen természetfeletti lehessen a szolgálatunk? Krisztus tanításától hallótávolságra lenni, és csodatételeitől szemtávolságra...ez még a templomi széksorba kövesedett hívőt is teljesen összerombolná.

Újra kell vizsgálunk azt az elgondolást, miszerint Jézus számunkra a Lélek által megerősített szolgálat modellje. Ha Ő természetfölöttien cselekedett és azt hagyta ránk, hogy kövessük Őt ebben, akkor miért nem tesszük? E kérdés további kérdéseket is rejteget.

1. Hogy lehet számunkra modell Jézus, amikor Ő isteni, mi viszont nem?

Jézus pusztán isteni létének (mint az Isten Örökkévaló Fia) köszönhetően tett csodákat vagy volt ennek más oka is? A Szentírás világosan fogalmaz. Mint Messiás, és Istenember, soha nem vált meg Istenségétől (Kol. 2:9), és mindig a Szentlélek kenetének védelme, vezetése alatt tette dolgát.

A Lukács 4. fejezete feljegyezi, ahogyan Jézus betöltötte Ézsaiás próféciaját: „Az Úr Lelke van énrajtam, mivel felkent engem” (Lk. 4:18; Ézs. 61:1). Péter apostol felfedte Jézus krisztológiai pneumatológiáját, mikor a cézáreaiakat tanította: „A názáreti Jézust felkenete az Isten Szentlélekkel és hatalommal, és ő szertejárt, jót tett, és meggyógyított mindenkit, akik az ördög igájában vergődtek, mert az Isten volt vele.” (ApCsel. 10:38). Jézus a Szentlélek vezetése és védelme alatt tevékenykedett – nem azért, mert istensége nem lett volna elegendő a számára, hanem mert előttünk lévő példaként, olyan utakon kellett vezetnie bennünket, melyeket követni tudunk. Ígérete az erőről, mely a Szentlélek keresztséggel jön el hozzánk (ApCsel. 1:8), lehetővé teszi számunkra, hogy olyan dimenziókban tevékenykedjünk, melyek pusztán emberileg megközelíthetetlenek lennének.

A „nagyobb cselekedetek” ígérete (János 14:12) sok szolgálot tartott már ébren késő éjszaka önvizsgálatban. Jézus beszélt arról, hogy mi majd „nagyobbakat fogunk tenni”, de hogyan várhatjuk, hogy ilyen bekövetkezhet földi halandóknál? Alul-képzettek vagyunk ehhez. Krisztus szavainak szövegkörnyezetében láthatjuk, hogy a Szentlélek elküldéséről beszél itt – ugyanarról a Szentlélekről, aki leszállt rá a Jordán folyóban való bemerítkezésénél – hogy általa erővel ruházza fel a hívőket.

Jézus bemerítkezése, és utána, ahogyan a Szentlélek megnyugodott rajta, valamint, hogy az Atya hallhatóan a tetszését kinyilvánította, több mint egy fotótéma a Szentháromságra: az egész kép annak a menetét mutatja be számunkra, ahogyan

vágyakoznunk kellene személyes természetfölötti szolgálatunkra. Jézusnak nem volt szüksége személyes bűnök bocsánatára, sem a Szentlélek erejére személyes gyengeségeinek leküzdésére; példát akart nekünk adni. Követte az Atya akaratát lépésről lépésre, és utat készített számunkra, hogy mi – akiknek oly’ nagy szüksége van a bűnbocsánatra és az erőre – követni tudjuk Őt. A Szentlélek megnyugvása Jézuson bemerítésénél, egy újabb mintát adott, melyet követnünk kell, amint Lukács azonnal le is jegyezte, hogy Jézus „telve” volt Szentlélekkel (Lk. 4:1)

Az, hogy Krisztus a Szentlélek erejére hagyatkozott, azt mutatja, hogy óriási szükségünk van a Szentlélek keresztségére és a természetfeletti erő „teljességére”, mely azzal jár. Követhetjük Krisztus példáját, mint szolgálatunk modelljét mert, Hozzá hasonlóan, megtapasztalhatjuk a Szentlélek erejét, és hagyatkozhatunk is Rá.

2. Milyen módokon követhetjük Jézust, a Felkentet, aki számunkra az Igazi Példa?

Jézus messiási szolgálatának történetében, Lukács két általánosított területet jelöl meg, ahol várható a természetfeletti megjelenése: A Szentlélek által megerősített beszéd és cselekedetek. Jézus prédikációs, tanítói és prófétai szolgálata jó példa a természetfeletti, Lélek által megerősített beszédre. A szinoptikus evangéliumok felfedik, ahogyan az emberek ámulattal hallgatták Krisztus kimondott szavait: csodálták azt a tekintélyt és hatalmat, amellyel beszélt. (Mt. 7:29, Márk 1:22, Lk. 4:32). Ezek a tettek Jézus személyére és üzenetére terelték a figyelmet.

E példának kontinuitása minket is elér. Habár Jézus, az isteni példakép, számára a Lélek „mérték nélkül” adatik (János 3:34), azt láthatjuk, hogy saját Szentlélek keresztségünk ugyanezeket az ajtókat nyitja meg számunkra. Az ApCsel 1:8 leírja ennek menetét: először megkapjuk az erőt, másodsor pedig tanúk leszünk. Ez egy prófétikusan megerősítő és megbízást adó megtapasztalás, melyet egy prófétikus és megerősített szolgálat követ.

Figyeljük meg, hogy közvetlenül a pünkösdi kitöltetést követően, Péter olyan erővel hirdette ki, hogy Jézus a Krisztus, amely az embereket „szíven találta” (ApCsel 2:37). Hasonlítsuk akkor ezt össze azzal a reakcióval, amelyet Jézus szavai váltottak ki az előző példában. Később, a harmadik fejezet bemutatja, amint Péter és János, a Lélek által megerősített beszéd mellett Lélek-által erővel felruházott tetteket is véghezvisznek, amikor a lebénuult koldust nyilvánosan meggyógyítják az Ékes-kapunál. Lukács azt akarja, hogy olvasói meglássák, hogy Krisztus követői betöltötték és követték Krisztus szolgálati mintáját: A Szentlélek keresztségét a Lélek ereje által felruházott beszéd és tettek követik. Az, hogy megkapjuk, és utána tanúk leszünk, az egész megtapasztalás fémjelzését adják.

3. Hogyan lehetünk biztosak abban mi, a szolgálatot végzők, hogy természetfeletti dolgok fognak rajtunk keresztül történni?

Lehet, hogy már évekkel ezelőtt megkaptuk a Szentlélek keresztségét, és egy alkalmi jellegű természetfeletti szolgálatra adtuk magunkat. Hogyan léphetünk, viszont, a megtapasztalás, az Istentől függés, az engedelmesség egy magasabb szintjére ma? Erre az összetett kérdésre gyakran

félelmeink és gyengeségünk ismeretében akarunk válaszolni. Egyszerűen, gyakorta megesik, hogy elmondhatjuk magunkról, hogy leszállt ránk a Galamb a Szentlélek keresztségénél, de valahol mélyen mégis ott lappang bennünk a gyáva nyúl... Borzasztó egyszerűen le tudnak bénítani félelmeink.

4. Mik tehát főbb félelmeink, melyek a gyökereknél kikezdi magabiztosságunkat?

A két pregnánsan jelen lévő félelem-tényező, mely jelen lehet a természetfölötti szolgálat során a következő:

1. Annak a félelme, hogy semmi nem fog történni,
2. A félelem, hogy valamilyen módon kudarcot vallunk, mert gyakorlatlanok vagy alkalmatlanok vagyunk.

Le kell győznünk mindkét félelmet a Lélek, az Ige és imádság által. Nincs olyan mértékű szurkolás az oldalvonal mellett, vagy lelkesítő beszéd a „meccs” előtt, mely kivethetne bennünket a félelem börtönéből. Csak az képes újraértelmezni számunkra a normális természetfeletti élet jelentését, ha külön időt fordítunk arra, hogy megmártózzunk az Isten hangjában (kiváltképp az evangéliumokban és az ApCsel.-ben) és az Ő jelenlétében. Sem tanulmány kurzusok, szolgálati központok vagy „imatoronynak” adott adományok nem garantálhatják hitünk igazi növekedését, valamint a kenet szintjét; mégis, az Isten Igéjébe és jelenlétébe való bemerítkezés visszaállíthatja előzetes várakozásainkat. A Szentírás tanúskodik amellet, hogy „a hit hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által.” (Róma 10:17). Felépíthetjük hitünket úgy, hogy „Szentlélek által” imádkozunk (Júdás 20).

Amikor legyengítjük ezt a félelmet a Szentírás, imádság, és Isten jelenlétén keresztül, egyfajta szent elégedetlenség fog kezdeni emészteni bennünket, mely az engedelmisség felé hajt – mindegy, milyennek is látszanak majd az eredmények. Nem szeretnék meggondolatlan vagy egy fesztelen megközelítést javasolni mindezzel. Az viszont, ha Jézus, a Felkent szavai és jelenléte vesznek körbe bennünket, magabiztosságot fog adni. Sokan próbáltak már elbizakodottan úgy kilépni a természetfeletti szolgálatra, hogy közben nem volt elég erős az elkötelezettségük az Ige, az imádság, valamint Isten jelenlétének keresése felé. Így pedig, ahogyan Szkéva hét fiának esetében is, szolgálatuk kerékbe tört. Bizonyosan fájdalom és megaláztatás vár arra, aki hozzájuk hasonlóan vág bele, elkötelezettség nélkül.

Ha valóban isteni példánkra fókuszálunk – Jézusra, a Felkentre – és odaszánjuk magunkat az Ő kiküldetésére a misszióban, a Lélek ereje által felruházott beszéd és cselekedetek természetfeletti eszközei hasonlóan fel fogják bolygatni életünket. Ez, a Krisztusra, az imádkozó életre, az Ő jelenlétére, illetve az Igére szegezett figyelem meg fog bennünket védeni a természetesen fakadó és meggondolatlan cselekedetektől, az elbizakodottságtól és a büszkeségtől.

Szentlélek-keresztséggel kapcsolatos megtapasztalásom, melyet egyből tettek követtek, megváltoztatta szellemi

röppályámat, és még inkább elkezdtem Krisztus példájához igazítani az életemet. Ezzel szemben viszont, talán te is észrevetted már, hogy bár életünk élményei csodás emlékek maradnak, mégis egyre kevesebbet nyomnak a latba, ahogyan az idő telik. Csatlakozz hozzám, és keressük újfent Jézust, a Felkentet imádságban, Igetanulmányozásban és a Lélek jelenlétében! A Szentírás tisztán fogalmaz. A Szentlélek a végett száll le ránk és ken fel bennünket a természetfeletti szolgálatra, hogy vehessünk erőt és az Ő tanúi lehessünk (ApCsel. 1:8)

TIM ENLOE evanglista Wichita, Kansas államból, aki az Egyesült Államokban valamint a tengerentúlon egyaránt szolgál, és a Szentlélekről tanít. Szolgálatával kapcsolatban további információk érhetők el a következő internetes oldalon: www.enloeministries.org